

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ НАУК ІМЕНІ СТЕФАНА БАТОРІА
(РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА)
ПОЗНАНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І БІЗНЕСУ
(РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА)
КЛАЙПЕДСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
(ЛИТВА)

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ:
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
(збірник матеріалів VIII Міжнародної науково-методичної конференції)
6-7 березня 2025 р.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ : ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ : збірник матеріалів VIII Міжнародної науково-методичної конференції (м. Одеса, 6-7 березня 2025 р.). Одеса : ОНЕУ, 2025. – 431 с.

Оргкомітет конференції (згідно наказу ОНЕУ №200 від «27» грудня 2024 року) :

- **Анатолій Ковальов** – доктор екон. наук, професор, ректор ОНЕУ;
- **Володимир Шинкаренко** – к.ф.-м.н., доцент, проректор з науково-педагогічної роботи ОНЕУ;
- **Ханна Левандовська** – професор Академії прикладних наук Державного університету імені Стефана Баторія в м. Скерневиці, Республіка Польща;
- **Александра Гавел** – професор Відділу Міжнародної Конкурентоспроможності Познанського університету економіки та бізнесу, Республіка Польща;
- **Марина Юрченко** – к.ф.-м.н., доцент Клайпедського університету, Литва;
- **Марина Слатвінська** – керівник Центру забезпечення якості освіти, д.е.н., професор, зав. кафедри фінансів ОНЕУ;
- **Наталія Сиротенко** – к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту ОНЕУ;
- **Юлія Асєєва** – зав. кафедри мовної та психолого-педагогічної підготовки, академік НАН ВО України, д. психол. н. (MD), доцент ОНЕУ;
- **Лілія Жердецька** – д.е.н., доцент, зав. кафедри банківської справи ОНЕУ;
- **Яна Сало** – к.е.н., доцент кафедри маркетингу та міжнародної логістики ОНЕУ;
- **Катерина Семенова** – к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту ОНЕУ;
- **Тетяна Збрицька** – к.е.н., доцент кафедри управління персоналом та економіки праці ОНЕУ;
- **Олена Сергєєва** – к.е.н., доцент кафедри банківської справи ОНЕУ;
- **Лідія Морщакова** – фахівець I категорії навчально-методичного відділу ОНЕУ.

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ЯК ЗАПОРУКА РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

Сьогодні кожна країна активно формує власні стратегічні цілі розвитку в контексті цифрової трансформації. Розмаїття наукових поглядів на цифрові трансформації ускладнює чітке розуміння цього процесу. Тому актуальним завданням є дослідження його сутності, визначення рушійних сил та потенційних ризиків.

Швидкі темпи глобалізації диктують Україні необхідність постійного оновлення та вдосконалення цифрової інфраструктури, що є запорукою її успішного розвитку в майбутньому. Цифровий розвиток є стратегічним пріоритетом для України, оскільки він дозволить підвищити ефективність державного управління, стимулювати інновації в бізнесі та покращити якість життя громадян.

Цифрова трансформація – це всебічний процес оновлення, який відбувається за рахунок впровадження цифрових інструментів та технологій в усі сфери діяльності. Це постійна адаптація до цифрового середовища шляхом впровадження інноваційних технологій та зміни традиційних підходів.

Термінологія сфери цифрових трансформацій є досить різнобічною, що відображає багатогранність цього явища. Так, у наукових розвідках можна зустріти такі синонімічні варіанти, як от: «цифрова революція», «цифрова еволюція», «перехід у цифрову еру», «цифрова модернізація», «оцифровування», «цифровізація», «диджиталізація», «діджиталізація», «цифрова переорієнтація» та ін. Проте у тлумаченні зазначених понять існують певні відмінності.

Спробуємо з'ясувати етимологію понять, які викликають найбільші суперечності щодо правильності їх написання та вживання. У науковій літературі паралельно вживаються два співзвучні варіанти – «диджиталізація» та «діджиталізація», які часто вживаються як синонімічні. Наразі вони мають різне тлумачення.

Диджиталізацією (від англ. *digitization*) позначають процес переведення інформації, зокрема і паперових документів, в цифрову форму. Такий процес ще називають оцифровуванням або оцифруванням. Такого тлумачення дотримуються, зокрема, С. Коляденко, позначаючи диджиталізацію як «спосіб приведення будь-якого різновиду інформації до цифрової форми» [1, с. 107], та Н. Мешко, О. Сазонець, О. Джусов та ін. – як процес «приведення в електронний вигляд найрізноманітніших видів інформації» [2, с. 88].

Наразі поняття «діджиталізація» (від англ. *digitalization*) є більш ширшим і являє собою процес впровадження цифрових технологій в усі сфери життєдіяльності людини, суспільства і держави.

Визначаючи різноманітність тлумачень, Р. Гуревич, М. Кадемія, Н. Опушко у своєму дослідженні надають таке трактування поняття «діджиталізація» (або «цифровізація»): «масштабні зміни технологічного укладу, насамперед, в електроніці й інформаційній сфері, що передбачають відмову від аналогових приладів і переходу до цифрових; розповсюдження комп'ютерної техніки, комп'ютеризація виробничих і суспільних процесів; прискорений розвиток ІКТ, що приводять до змін у інформаційному середовищі суспільства. Визначення єдиного інформаційного простору можна вважати феноменом цифровізації технологічного процесу основою якого є мережа інтернет» [3, с. 247].

У свою чергу Г. Жосан під цифровою трансформацією (відповідно, диджиталізацією) розуміє радикальні зміни підходів до ведення бізнесу, які передбачають повну перебудову всіх процесів та впровадження інноваційних цифрових інструментів у різноманітних сферах діяльності людини [4].

Основними вимогами діджиталізації як світового тренду ефективного світового розвитку економіки та суспільства, на думку М. Варламової та Ю. Дем'янової, є:

- 1) охоплення всіх галузей – наукової, соціальної, бізнесу та виробництва, медичної тощо, а також повсякденного життя громадян загалом;
- 2) ефективність використання результатів такого роду трансформації;
- 3) вільне використання результатів і доступність інформації для користувачів: як фахівців, так і пересічних громадян;
- 4) наявність навичок роботи з цифровою інформацією [5].

Виконання цих вимог демонструє, наскільки країна інтегрована в глобальний цифровий простір, визначає ефективність використання цифрових інструментів у державному управлінні, бізнесі та суспільстві. Ступінь виконання вимог визначають за відповідними критеріями, як от:

- 1) приєднання країни до міжнародної цифрової спільноти (Connectivity);
- 2) формування людського капіталу, цифрових навичок (Human Capital / Digital Skills);
- 3) ступінь інтеграції цифрових технологій (Integration of Digital Technology);
- 4) отримання державних та муніципальних послуг за допомогою інтернету та інших цифрових технологій (Digital Public Services) [5].

Отже, незалежно від масштабів та економічного потенціалу, цифровізація є стратегічно важливим фактором, який визначає конкурентоспроможність держави на світовій арені. Шлях до цифрової трансформації є досить тривалим і багатограним процесом, який, поряд із новими можливостями, породжує чимало труднощів, створюючи низку проблем, які необхідно вирішувати в режимі реального часу [5].

Діджиталізація та впровадження цифрових технологій в усі сфери розвитку суспільства та діяльності людини – це революція, що відбувається завдяки сучасній ІТ-індустрії, яка замінює традиційні методи на сучасні цифрові рішення для досягнення поставлених цілей. Цифрові технології кардинально змінюють наше життя, відкриваючи безмежні можливості та перспективи для особистісного зростання, ефективної роботи та якісного відпочинку.

Список використаних джерел:

1. Коляденко С.В.. Цифрова економіка: передумови та етапи становлення в Україні та світі. *Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2016. № 6. С. 105–112.
2. Мешко Н.П., Сазонець О.М., Джусов О.А. та ін. Стратегії високотехнологічного розвитку в умовах глобалізації: національний та корпоративний аспекти: монографія. Донецьк: Юго-Восток, 2012. 470 с.
3. Гуревич Р.С., Кадемія М.Ю., Опушко Н.Р. Цифрові технології в закладах вищої освіти: виклики сучасного суспільства. *Modern science: problems and innovations: The 5th International scientific and practical conference (July 26-28, 2020)*. SSPG Publish, Stockholm, Sweden. 2020. P. 244-252.
4. Жосан Г. Стан розвитку діджиталізації в Україні. *Економічний аналіз*. 2020. Т. 30. № 1(2). С. 44-52. URL: <http://dx.doi.org/10.35774/econa2020.01.02.044> (дата звернення: 13.01.2025).
5. Варламова М., Дем'янова Ю. Основні тенденції діджиталізації у глобальному ви-мірі. *Галицький економічний вісник*. 2020. № 63(2). С. 251-260. URL: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2020.02.251 (дата звернення: 13.01.2025).
6. Ковальська Н.А. Діджиталізація освіти: виклики сьогодення. *Забезпечення якості вищої освіти: проблеми та перспективи розвитку*: матеріали VII Міжнар. наук.-метод. конф. (Одеса, 6-7 березня 2024 р.). Одеса: ОНЕУ, 2024. С. 194–195. URL: <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/17433> (дата звернення: 13.01.2025).

Танасюк І. М.	
Використання кейс-методу задля покращення підготовки магістрів за програмою «Економіка та стратегія розвитку підприємства»	287
Бедрадіна Г. К., Нездоймінов С. Г.	
Комунікативна компетентність викладача ЗВО як об'єкт наукового дослідження	289
Давидченко І. Д.	
Інноваційні моделі розвитку лінгвокультурологічної компетентності здобувачів вищої освіти	291
Деркач Ю. Б.	
Загрози та можливості використання штучного інтелекту у закладах вищої освіти ...	294
Сичова К. В.	
Компетентнісний підхід до підготовки майбутніх вчителів економіки	295
Штанько О. Д., Долбілов Д. М.	
Застосування технічного експерименту під час підготовки інженерів програмного забезпечення	298
Дербак О. В., Чень Цюньцун	
Професійні цінності майбутнього вчителя	299
Спахі О. В., Лятуринська О. В., Свєкатун В. М.	
Методики та перспективи дистанційної освіти в дитячій хірургії	301
Твердохлебова Н. Є.	
Підготовка фахівців з охорони праці у сучасних умовах	303
СЕКЦІЯ 4. ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ СИСТЕМ ТА ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	305
Часенкова О. К.	
Диджиталізація як модернізація вищої освіти у ХХІ столітті	306
Ковальська Н. А.	
Цифрова трансформація як запорука розвитку суспільства	308
Бажан С. П., Федько С. О., Яценюк Л. В.	
Діджиталізація як визначальний чинник розвитку освіти в сучасних умовах	310
Камінський Р. Ф., Дзевульська І. В., Гайдай О. С.	
Діджиліталізація навчання в умовах військових дій	313
Жердецька Л. В.	
Фінансові ризики та виклики цифрової трансформації освіти	314
Єсіна О. Г.	
Діджиталізація навчальних процесів: виклики та можливості для учасників освітньої діяльності	316
Борисенко Д. В.	
Віртуалізація навчального процесу: сучасні виклики та перспективи розвитку	319
Грималюк А. В., Сухова Т. Л.	
Діджиталізація вищої освіти: сучасні переваги	321
Patlatoi Oleksandr, Gawel Aleksandra	
Digital business simulation games as a teaching method of higher education in wartime ...	324
Шикіна О. В., Кузнєцова О. В.	
Діджиталізація освітнього процесу в рамках дуальної освіти	327
Iurchenko Maryna	
Knowledge economy in Ukraine: problems and prospects	329
Москалюк М. М., Лень А. В., Москалюк Н. В.	
Діджиталізація освіти: сучасні виклики та перспективи для закладів вищої освіти ...	332